

**VERSLAG VAN HET JAARGESPREEK SCHOOLBESTUREN EN RAADSCOMMISSIE
SAMENLEVING GEHOUDEN IN DE AULA VAN DE MARTIN LUTHER
KINGSCHOOL PLEIN OOST, VAN ZEGGELENPLEIN TE HAARLEM OP 1 APRIL
2015 VAN 19.30 – 21.30 UUR**

Gespreksleiding: de heer B. van Leeuwen, voorzitter commissie Samenleving

Aanwezige raadsleden:

De heren A. Azannay (GLH), M.H. Brander (PvdA), A. Koekkoek (OPH), S. van den Raadt (Trots) en de dames A. Dekker (D66), E. de Raadt (CDA) en M.A. Sterenberg (VVD)

Aanwezige schoolbestuurders:

De heer M.Z. Bhoelan, stichting El Amal
Mevrouw J. Bogaard (directeur Piramide Europawijk)
De heer B. Custers, stichting Salomo
Mevrouw M. Engbrenghof, stichting Spaarnesant
De heer R. de Groot, stichting Sint Bavo
De heer G. Overtoom, stichting Katholiek Basisonderwijs Haarlem Schoten
De heer L. Rurup (directeur SWV Passend Onderwijs PO)
De heer A. Strijker, stichting Dunamare
Mevrouw T. Vaes, stichting IRIS
De heer R. Wijers, directeur M.L. Kingschool
De heer H. Zoutendijk, stichting Salomo

Overige aanwezigen:

De heer P. Platt (hoofd Jeugd, Onderwijs, Sport), mevrouw D. Taets van Amerongen-Ingram (secretaris commissie Samenleving)

Verslag: G-J. Timmermans

De **voorzitter** opent de bijeenkomst en heet allen welkom bij dit derde jaargespreek dat is voortgekomen uit de wens van de commissie in de vorige raadsperiode om meer voeling te houden met zaken die spelen in kringen van de schoolbesturen in Haarlem. Er zullen deze keer drie thema's aan de orde komen die elk zullen worden gepresenteerd door mensen uit het onderwijsveld: passend onderwijs, veiligheid en de aanmelding en inschrijving voor brugklassen voor het komende schooljaar.

• ***Aanmelding en inschrijving brugklas VO schooljaar 2015 – 2016***

Mevrouw **Vaes**, bestuurder van de stichting IRIS, vertelt dat de schoolbesturen in de hele regio Zuid-Kennemerland voor dit jaar een andere procedure hebben ingesteld. In de voorgaande jaren mochten ouders één school van voorkeur opgeven bij de inschrijving. Als er op die betreffende school te veel inschrijvingen waren en sommige leerlingen dus niet konden worden ingeschreven, was het daarna maar afwachten op welke school wel een plaats zou zijn. Dat werd vaak als een overval ervaren. Daarom is besloten dit jaar elke leerling maximaal vijf scholen te laten aangeven in volgorde van voorkeur. De verandering was al duidelijk merkbaar tijdens de open dagen, die veel drukker bezocht werden dan voorgaande jaren. Veel ouders en leerlingen vonden het kennelijk nuttig zich breed te oriënteren om tot een goede afweging van voorkeuren te komen. Ruim 3600 leerlingen hebben zich dit jaar voor een brugklas in Zuid-Kennemerland aangemeld. Namens de gezamenlijke schoolbesturen kan mevrouw Vaes melden dat voor 94% plaats is op de school van hun eerste voorkeur. De plaatsingsprocedure is uitgevoerd onder toezicht van een notaris. In het beroepsgericht vmbo en het praktijkonderwijs kon de eerste voorkeur van alle leerlingen worden vervuld. Bij het vmbo-tl, de havo en het vwo was dat voor 215 leerlingen niet mogelijk. Bij 3% is het gelukt een plaats te vinden op de school van tweede voorkeur, bij 1,5% van de derde voorkeur en 1% is geplaatst op de school van vierde of vijfde voorkeur. 4 vmbo-tl-leerlingen kunnen nog niet worden geplaatst omdat

niet aan de vijf opgegeven voorkeuren kan worden voldaan. Daarnaast konden 15 leerlingen nog niet worden geplaatst omdat ze onvoldoende voorkeuren hadden opgegeven. Het gaat daarbij uitsluitend om vmbo-tl-leerlingen, voor wie nog ruim voldoende plaatsen zijn op het Haarlem College, Haemstede Barger, het Sterren College en het Wim Gertenbach College. De leerlingen kunnen zich vanaf maandag bij één van deze scholen aanmelden.

Deze morgen zijn alle leerlingen die niet geplaatst zijn op de school van hun eerste keuze telefonisch op de hoogte gesteld. Alle scholen publiceren vandaag de geplaatste leerlingen op hun website. In juni wordt de nu gevolgde procedure geëvalueerd, waarbij de ervaringen van ouders en leerkrachten worden meegenomen.

Volgens haar zit de winst van het nieuwe model vooral in het feit dat bijna iedereen in één ronde kon worden bediend, waar in voorgaande jaren soms enkele lotingsrondes nodig waren. Dat heeft volgens haar een duidelijk en transparant proces van plaatsing opgeleverd. Afhankelijk van de uitslag van de evaluatie zullen verfijningen of wijzigingen in het model worden doorgevoerd. De verwachting was dat men met vijf voorkeuren iedereen zou kunnen bedienen, maar dat is dus toch nog niet helemaal gelukt.

Mevrouw **Dekker (D66)** vraagt of er nog doorgeplaatst gaat worden als er ergens toch nog een leerling afziet van zijn toegekende plek.

Mevrouw **Vaes** zegt geen valse hoop te willen wekken, omdat de ervaring van vorige keren uitwijst dat kinderen meestal toch tevreden zijn met de toegewezen plek.

De heer **Azannay (GLH)** stelt dat kinderen het wel erg zullen vinden als ze veroordeeld worden tot hun vierde of vijfde voorkeur. Maar als zelfs op geen van die vijf scholen plek blijkt te zijn, moet men zich volgens hem afvragen of er geen andere oplossing te vinden is. Zijn eigen zoon heeft een plaats toegewezen gekregen, maar niet van zijn eerste voorkeur. Daar zijn in totaal 37 leerlingen uitgeloot. Haast iedereen is nu uiteindelijk wel een plaats toegewezen, maar dat betekent nog niet dat ze allemaal ook tevreden zijn.

Mevrouw **Vaes** erkent dat de leerlingen zich vooral richten op de eerste drie voorkeuren en de vierde en vijfde voorkeur vaak alleen maar aangeven omdat het moet, niet omdat ze daar graag heen willen gaan. Ook de ouders van de vier ongeplaatste kinderen zullen zich afvragen of er echt geen oplossing te vinden was op een van de vijf scholen. Het zal een belangrijk aandachtspunt zijn bij de evaluatie. De procedure is heel zorgvuldig doorlopen onder begeleiding van een notaris en dat heeft nu deze uitkomst opgeleverd. Een van de ouders heeft al aangegeven nu maar door de zure appel heen te bijten, maar elke ouder zal anders reageren op de uitslag. Aan de andere kant kan men het ook vergelijken met een situatie waarin alles zou zijn overgelaten aan het vrije spel. Dan zou het volledig ondoorzichtig geweest zijn wie op welke gronden toegelaten of afgewezen was. In dat licht is dit model zeker een verbetering.

De heer **Brander (PvdA)** vraagt hoe het percentage van 94% plaatsing op de eerste voorkeurschool zich verhoudt tot dat van voorgaande jaren. Verder is hij benieuwd of dit nieuwe model leidt tot een vermindering van het zogenaamde strategische kiezen. Hij zegt van ouders wel gehoord te hebben dat het bezoeken van vijf open dagen bij verschillende scholen tot veel stress leidde.

Mevrouw **Vaes** zegt dat het percentage vergelijkbaar is met voorgaande jaren. Over het effect op strategisch kiezen kan zij nog niets melden, maar dat zal bij de evaluatie zeker bekeken worden. Er zal ook gekeken moeten worden naar de planning van open dagen en andere mogelijkheden voor optimalisering. Een nieuw verschijnsel is ook dat ouders met groep 7-leerlingen zich al komen oriënteren bij open dagen. Dat heeft te maken met het feit dat scholen ook steeds meer al in groep 7 beginnen met schooladviezen. Ook dat heeft geleid tot extra drukte op de open dagen.

De heer **Van den Raadt (Trots)** vraagt of elke havo-klas evenveel leerlingen heeft of dat daar ook nog verschuivingen mogelijk zijn. Hij pleit bij een evaluatie ook te kijken naar de langetermijneffecten, zodat men na verloop van tijd kan zien of er een samenhang is tussen schoolresultaten en plaatsing op een school naar voorkeur. Als die samenhang niet blijkt te bestaan, zou dat ouders immers kunnen

geruiststellen. Verder adviseert hij ervoor te zorgen dat de minder populaire scholen wel weer gewild worden.

Mevrouw **Vaes** zegt dat de neiging bestaat bij scholen om hun klassen zoveel mogelijk te vullen. Daar is dus weinig extra ruimte. Wel adviseren de schoolbesturen hun scholen enige plaatsen te reserveren voor mutaties gedurende het jaar vanwege verhuizingen en dergelijke. Dat doet men om te voorkomen dat er thuiszitters ontstaan. Maar de overheersende tendens is de klassen zoveel mogelijk te vullen. Over de samenhang tussen plaatsing en schoolresultaten is nog niets bekend, maar onderzoek heeft wel uitgewezen dat het merendeel van de uitgelote kinderen uiteindelijk wel tevreden is met de school waar ze zijn geplaatst.

Mevrouw **Sterenbergh (VVD)** vraagt of dit wel het goede moment is voor plaatsing aangezien de Cito-adviezen pas later komen.

De heer **Azannay (GLH)** vraagt of een andere Cito-advies gevolgen heeft voor de garantie op de toegewezen plek.

Mevrouw **Vaes** zegt dat er in deze procedure van is uitgegaan dat de schooladviezen in de praktijk weinig afwijken van de Cito-adviezen. In het enkele geval dat dit wel optreedt, zal een oplossing gevonden worden bij de school van plaatsing. Als dat echt niet mogelijk blijkt, zal in overleg met de schoolbesturen een oplossing gevonden worden.

De **voorzitter** vraagt wat de commissie voor de schoolbesturen kan betekenen en hoe men elkaar over en weer op de hoogte kan houden van ontwikkelingen.

Mevrouw **Vaes** zegt dit soort bijeenkomsten en de open communicatie te willen voortzetten. Zij vraagt de commissie verder adviezen voor de evaluatie via de griffie aan de schoolbesturen door te geven. De evaluatie wordt met de gemeente gedeeld in termen van de besluiten die de besturen naar aanleiding van de resultaten genomen hebben.

De **voorzitter** spreekt zijn bewondering uit voor de wijze waarop de schoolbesturen met deze materie omgaan en bedankt mevrouw Vaes.

- ***Veiligheid op en rondom de school***

Mevrouw **Engbreghof**, plaatsvervangend bestuurder van stichting Spaarnesant, meldt dat zij het woord zal voeren in plaats van de oorspronkelijk beoogde medewerksters van de Inspectie, die hebben laten weten dit vanavond niet te kunnen doen. Ook de directrice van een school in Schalkwijk zal een bijdrage leveren over dit uiterst actuele onderwerp waar scholen volop mee aan de gang zijn. Zij zegt dat het bij veiligheid om meer gaat dan alleen protocollen en afspraken rond gedrag. De samenwerking met ouders en CJG-coaches is volgens de staatssecretaris van wezenlijk belang voor de sociale veiligheid op en rond scholen. Kinderen verkennen voortdurend de grenzen en ontwikkelen in de omgang met elkaar normen en waarden. Af en toe leidt dit tot escalaties en dan is het van belang alle betrokken partijen in te schakelen, soms tot de wijkagent aan toe. Helaas blijkt in de praktijk niet iedereen bereikbaar te zijn op cruciale momenten. Dat acht zij een belangrijk ontwikkelpunt voor een doeltreffende aanpak op momenten dat de veiligheid voor kinderen vanuit de thuissituatie niet meer gewaarborgd is en de onveilige situatie de school bereikt. Zo was onlangs bij een crisissituatie noch de CJG-coach noch de wijkagent bereikbaar. Dat mag volgens haar niet gebeuren en daar wordt nu ook naar gekeken. In het wetsvoorstel van staatssecretaris Dekker staat dat scholen een sociaal veiligheidsplan met curatieve maatregelen en preventieve acties moeten opstellen, bij voorkeur met ouders en partners in de wijk. In 2016 moet 80% van de scholen een dergelijk plan gereed hebben. Scholen willen vooral aan de preventieve kant werken. Elke school moet een vertrouwenspersoon aanwijzen en de veiligheid monitoren. Veel scholen werken nu al met anti-pestprogramma's die een monitorfunctie hebben. Het kan een programma voor sociaal-emotionele ontwikkeling zijn, zoals de Kanjertraining. Maar een specifiek anti-pestprogramma kan voor sommige scholen beter die functie vervullen. Scholen moeten incidenten

gaan bijhouden, zodat de inspectie de stand van zaken kan beoordelen. Er wordt ook gewerkt met het testen van welbevinden op school, bij leerlingen en ouders. De Inspectie krijgt in dit kader ook een handhavende rol.

De heer **Koekkoek (OPH)** vraagt of er voorheen geen vertrouwenspersoon was.

De heer **Vrugt** merkt op dat het functioneren van deze vertrouwenspersoon ook sterk afhankelijk is van het vervolg dat er aan bij hem binnengekomen signalen wordt gegeven. Een protocol is vlug op papier gezet, maar het gaat om de praktijk en dan schrikt hij als hij hoort dat spilfiguren uit het sociale wijkteam het laten afweten.

Mevrouw **Engbrenghof** antwoordt dat het aanstellen van een vertrouwenspersoon tot nu toe op vrijwillige basis gebeurde, maar dat het voortaan wettelijk verplicht wordt. De vertrouwenspersonen komen regelmatig bij elkaar om ervaringen uit te wisselen. Ook zij is erg geschrokken van het feit dat de wijkagent en de CJG-coach langdurig onbereikbaar waren en niet terugbelden. Men is gisteren tot laat op de avond op de school bezig geweest, maar de enige reactie was dat men ook 112 kon bellen. Ook vandaag was de wijkagent niet bereikbaar en de CJG-coach bleek vandaag niet te werken.

Mevrouw **Bogaard**, directrice van De Piramide in de Europawijk, wilde een helder kader voor het gedrag op school en heeft daarom de Kanjermethode doorgevoerd bij leerkrachten en leerlingen. Die methode leert op een speelse manier om te gaan met conflicten en rekening te houden met anderen. In alle groepen worden wekelijks Kanjerlessen gegeven op het niveau van de kinderen. Na zes jaar is het aantal incidenten en ruzies met 70 tot 80% gedaald. Het heeft dus een aantoonbaar effect op vroege leeftijd al op deze manier met kinderen te werken. Het praten over emoties en het aanbrengen van nuances blijkt vooral voor allochtone kinderen en hun ouders erg lastig te zijn. Door het Kanjerprogramma leren ze daar beter mee om te gaan.

Vanaf groep 4 moeten de leerlingen in de tweede week van elk schooljaar een contract ondertekenen na bespreking van de regels in de klas. In de groepen daarvoor wordt via pictogrammen duidelijk gemaakt welke regels er op school gelden.

Daarnaast hanteert de school een protocol bij grensoverschrijdend gedrag. De Kanjermethode werkt naar haar ervaring alleen als die daadwerkelijk en consequent wordt uitgevoerd door leerkrachten, ouders en kinderen. De scholing van de leerkrachten vergt voortdurende aandacht. Per jaar zijn er vier scholingsmomenten en die dient men te volgen om een certificaat te krijgen. Zo raakt de organisatie doordrongen van deze aanpak en spreekt men dezelfde taal. Voor de ouders zijn er themamiddagen en mogelijkheden om mee te doen aan de Kanjerlessen zelf.

De heer **Azannay (GLH)** vraagt of deze methode bij meer scholen wordt gehanteerd. Hij vraagt of allochtone kinderen een andere aanpak behoeven, zoals hij meende te beluisteren.

Mevrouw **Bogaard** zegt dat er meer scholen met deze methode werken, maar dat andere scholen daarnaast ook nog met een PBS-methode werken. Zij vindt de Kanjermethode voor haar school afdoende. Het gaat haar niet om de herkomst van kinderen. Voor haar is van belang dat alle kinderen zich veilig voelen op school en dat de Kanjermethode ze kan helpen hun emoties beter onder woorden te brengen.

De heer **Vrugt (AP)** vraagt of zijn indruk klopt dat er vooral in de communicatie met ouders veel dingen misgaan en of het programma daarvoor voldoende oplossing biedt.

Mevrouw **Bogaard** zegt dat ouders meteen op school uitgenodigd worden bij incidenten. Er is een gedragsprotocol dat door de leerkrachten voor alle geledingen begrijpelijk is gemaakt. Via rollenspellen en thema-ochtenden worden de ouders verder vertrouwd gemaakt met deze aanpak. Ook daarbij is het van belang helder te blijven over de geldende afspraken rond gedrag en pesten.

De heer **Koekkoek (OPH)** vraagt of er overwogen is een vertrouwenspersoon uit het midden van de leerlingen zelf aan te wijzen om een eventuele drempel weg te nemen.

Mevrouw **Engbrenghof** zegt dat dit lijkt op de mediationmethode die op sommige scholen soms wel wordt toegepast in groep 7 of 8. Dat zijn echter meer contactpersonen. Echte vertrouwenspersonen zijn over het algemeen externe mensen. Als de ouders niet tevreden zijn over een vertrouwenspersoon, kunnen zij zich wenden tot de vertrouwensinspecteur of de gewone inspectie als zij vinden dat de school verkeerde keuzes maakt. Die vertrouwensinspecteur kan het bestuur rechtstreeks opdragen een situatie op te lossen. Daarnaast is er ook nog de mogelijkheid van de Kinderombudsman die zaken in onderzoek kan nemen.

De heer **Koekkoek (OPH)** vraagt of er een verschil in aanpak is tussen het basisonderwijs en het voortgezet onderwijs.

De heer **Cüsters** denkt dat het basisonderwijs vooral veel met ouders te maken heeft. Ouders zijn in die leeftijd een belangrijk rolmodel. Er worden afspraken gemaakt over voorbeeldgedrag en het respectvol omgaan met elkaar. Het is ook wel eens voorgekomen dat ouders een schoolpleinverbod kregen opgelegd vanwege agressief gedrag naar andere ouders. Voor dat soort optreden moet de school wel lef en moed aan de dag leggen. Dat is een belangrijk verschil met het voortgezet onderwijs. De CJG-coach en de wijkagent kunnen ook helpen om de relaties met de wijk en de thuissituatie beter te leggen.

De heer **Koekkoek (OPH)** zegt uit de media op te maken dat ouders en leerkrachten zich over het algemeen veilig voelen op school, maar hier nu de indruk te krijgen dat daar wel veel maatregelen voor nodig zijn.

Mevrouw **Engbrenghof** zegt dat incidenten gelukkig uitzonderingen zijn, maar wel veel onrust veroorzaken. Het blijft een kwetsbare situatie die door één gebeurtenis voor een tijd weer op scherp gezet kan worden. Maar het gaat erom dat een kind zich op school veilig moet voelen.

De **voorzitter** bedankt de twee inleiders en vraagt hen zich vooral ook tot de commissie te richten als blijkt dat de achtervang bij crisissituaties echt niet goed geregeld is. Hij last een korte pauze in.

- **Passend onderwijs**

De heer **Rurup**, directeur SWV Passend Onderwijs PO Zuid-Kennemerland, verwijst naar het net rondgedeelde verslag van zijn instelling voor de inspectie dat iedereen een beeld geeft van het werk en de stand van zaken. Van de 21.183 leerlingen in de basisschoolleeftijd zitten er per 1 oktober 422 (ongeveer 2%) in het speciaal basisonderwijs en 233 (ongeveer 1%) in het speciaal onderwijs. De ambitie was af te stappen van een met veel regels en protocollen omklede verantwoordingsplicht en te komen tot een rapportage over wat er werkelijk gedaan wordt en beoordelingen vanuit de praktijk welke onderwijsplek het meest geschikt is voor een leerling. Vanuit die visie is het samenwerkingsverband anderhalf jaar geleden gestart met passend onderwijs. Deze regio is een jaar eerder gestart vanwege een landelijk experiment met de nieuwe aanpak om goed onderwijs voor alle leerlingen te verzorgen. Dit vanuit de overtuiging dat minder extra ondersteuning nodig is als zaken over de hele linie goed geregeld zijn. Dat leidde tot een aantal doelstellingen:

1. Het ondersteunen en faciliteren van goed onderwijs.
2. Goede samenwerking met de zorgpartners realiseren.
3. Zorgen voor een dekkend netwerk voor alle leerlingen.
4. Betrokkenen zelf passend laten arrangeren naar specifieke onderwijsvoorzieningen.
5. De ondersteuning van ouders realiseren.
6. De financiële beheersbaarheid en transparantie bewaken.
7. Een transparante organisatie zijn.

Alle scholen is vervolgens gevraagd een eigen onderwijsprofiel te formuleren. Er wordt niet gewerkt met een indicatiecommissie. Als de school, de ouders en de betreffende instelling voor SBO of SO het erover eens zijn dat een overstap naar die instelling in het beste belang van het kind is, dan gaat men ervan uit dat deze experts tot het goede oordeel gekomen zijn. Het samenwerkingsverband controleert niet op de inhoud, maar op de gezamenlijkheid door bij alle betrokkenen navraag te doen of men dit inderdaad de

beste oplossing vindt. Ook heeft het SWV een rol gespeeld bij het opzetten van de CJG-coaches. Hij is blij dat niet gekozen is voor het opzetten van zorgadviesteams, maar voor het beleggen van de regierol bij één instantie. Het SWV steekt ook geld voor schoolmaatschappelijk werk in het netwerk van CJG-coaches. Samen met de gemeenten is daar een evaluatiemoment voor opgezet.

In het basisonderwijs zijn momenteel 6 thuiszitters, in het VO 28. Daarbij zij aangetekend dat het SWV een ruimere definitie hanteert dan de inspectie. SWV weet vaak al na één dag absentie dat er meer aan de hand is dan een tijdelijke ziekte. Het gaat bij thuiszitters altijd om een meervoudige problematiek. Maar omdat het SWV over het algemeen wel vlug een oplossing kan vinden, fluctueert het aantal. De inspectie kijkt bij thuiszitters alleen naar de verwijtbaarheid. Maar het SWV treedt actiever op en kijkt ook naar wat er nog kan gebeuren met de zogenaamde artikel 5-kinderen, die uitsluitend op zorg zijn aangewezen. Er zijn twee klassen gestart waarin acht leerlingen onder begeleiding van docenten en zorgverleners toch enig onderwijs krijgen. Zo probeert men met passend onderwijs alle leerlingen te bedienen. Dat vergt ook samenwerking met de leerplichtambtenaar en het vervoer is altijd een problematisch aandachtspunt, maar meestal lukt het in overleg met de gemeente tot een sluitende regeling te komen. Met de leerplichtambtenaren worden uitsluitend nog procesevaluaties gehouden, geen casuïstiekbesprekingen. Er is een project gestart met de Opvoedpoli om ook thuisondersteuning te kunnen regelen bij meervoudige probleemgevallen.

Over het grote geheel is in de regio een afname te zien van leerlingen in het speciaal onderwijs. Het is van belang het dekkend netwerk te behouden en de relaties tussen jeugdzorg en onderwijs te versterken, bijvoorbeeld door op scholen meer ambulante teams in te zetten.

De inspectie hecht erg veel waarde aan kengetallen. Als cijfers en modellen de complexe realiteit gaan vervangen, ontstaat volgens hem echter het risico dat ze verkeerd geschat of ingezet worden, omdat ze los van de context komen te staan en 'gefragmenteerd' raken. Hij hecht een groter belang aan de verhalen achter die getallen, die naar zijn mening een beter beeld geven van de werkelijkheid. Die heeft hij daarom zojuist uitgedeeld, naast de kengetallen.

Het SWV is een vereniging – naar zijn mening de beste organisatievorm voor deze functie. Dat maakt het wel van belang binnen de vereniging het toezicht door de 23 deelnemende organisaties goed te organiseren.

De heer **Vrugt (AP)** vraagt of ook aan de leerlingen gevraagd wordt of zij tevreden zijn met de gevonden oplossing. Zij hoeven de opvatting van hun ouders of leerkracht immers niet te delen.

De heer **Rurup** antwoordt dat de leerlingen van groep 7 of 8 die dat willen en kunnen, vaak wel bij de gesprekken aanwezig zijn. In het VO is dat de standaard en hebben de kinderen ook een actieve rol in het gesprek. Maar men moet zich realiseren dat het om kwetsbare kinderen gaat. Hij zegt de ouders juist vaak op hun verantwoordelijkheid te moeten wijzen voor hun aandeel in de keuze en dat zij die niet bij hun kind kunnen neerleggen. Omdat zowel leerkracht als experts en ouders betrokken zijn bij het uiteindelijke oordeel, is volgens hem de kans groter dat men tot de juiste oplossing komt in het belang van het kind.

De heer **Koekkoek (OPH)** vraagt of het SWV adviserend of ondersteunend werkt. Hij vraagt hoe men in de praktijk omgaat met de discussie over de vraag wat betaald moet worden uit het budget voor onderwijs en wat uit het budget voor zorg en of daarbij het budget of het belang van het kind maatgevend is.

Mevrouw **Dekker (D66)** zegt dat de wethouder op haar vraag in die richting geantwoord heeft dat er voor elk geval eerst een team gevormd wordt dat zorgt dat het geld er komt en dat pas naderhand bekeken wordt bij welke instantie dat verhaald moet worden. Zij is verder benieuwd of er ook vaktherapeuten worden ingeschakeld.

De heer **Rurup** zegt dat hij vooral ondersteunend en faciliterend werkt, soms ook als onafhankelijke tussenpersoon tussen ouders en scholen bij complexe gesprekken. Hij adviseert de scholen zelf te vragen hoe het gaat met het budget. Als een school voor een bepaalde leerling een voorziening nodig acht, zal het SWV daarvoor meestal de middelen formuleren en daarna kijken waar dat te verhalen valt. Wel geeft hij aan de ouders door welk budget een school krijgt toegewezen voor de zorg aan hun kind. Dat vinden scholen niet altijd prettig omdat de ouders dan komen vragen hoe dat geld besteed wordt. De school kan met dat budget desgewenst zelf een vaktherapeut inschakelen. Het SWV levert geen arrangementen, maar

faciliteert wel en denkt desgevraagd ook mee met de scholen en interne begeleiders. Maar de school neemt het besluit.

De heer **Brander (PvdA)** vraagt of scholen ook zaken van het samenwerkingsverband kunnen leren voor hun reguliere schoolpraktijk.

De heer **Vrugt (AP)** vraagt welke knelpunten nog extra aandacht nodig hebben.

De heer **Rurup** zegt geen grenzen te trekken tussen verschillende soorten scholen. Hij heeft in zijn werk met alle schooltypen te maken. Hij denkt dat alle geledingen over en weer van elkaar leren. Inhoudelijk gaan veel besprekingen over het verbeteren van spellings- en rekenonderwijs. En dat is van belang voor alle leerlingen.

Een belangrijk aandachtspunt vindt hij dat men terughoudend moet zijn met het creëren van allerlei aparte regelingen en voorzieningen voor groepen kinderen. Waar het kan moet alles gebeuren in de reguliere scholen, maar soms zal het nodig zijn voor een specifieke groep een aparte voorziening in het leven te roepen. Met die afwegingen is men voortdurend bezig. De overstap van BO naar VO blijft een kwetsbaar moment. Hij is nu samen met zijn VO-collega's gestart met een project om de overdracht te verbeteren. Daarbij wordt ook bekeken in hoeverre de leerlingen in staat zijn zichzelf over te dragen via mondelinge en schriftelijke informatie over zichzelf, hun capaciteiten en voorkeuren. Hij vindt het verbazingwekkend hoe goed leerlingen over zichzelf weten te rapporteren. Dit jaar doen daar 700 leerlingen aan mee bij de overgang naar het VO.

De **voorzitter** bedankt alle aanwezigen voor hun bijdragen. Hij constateert dat deze jaarlijkse informele ontmoetingen tegemoetkomen aan een behoefte van de raadsleden om voeling te houden met het onderwijsveld. Hij nodigt de besturen uit in voorkomende gevallen contact te zoeken met de commissie en desgewenst gebruik te maken van de inspraakmogelijkheden. Hij sluit de bijeenkomst om 21.40 uur.